

Wetenschapper Anton de Man gelooft in de 'zilveren stroom'

Nog 43 dagen en dan gaan Rotterdam en de omliggende gemeenten naar de stembus. Tijdens de verkiezingscampagne houdt deze krant tweemaal per week de lokale politiek tegen het licht. Vandaag: Anton de Man (86), oprichter van de Seniorenpartij Rotterdam.

Hij staat nog tweemaal per week op de tennisbaan, kan pronken met drie academische titels en probeert momenteel de Russische taal onder de knie te krijgen. „Puur voor de lol.” Maar bescheidenheid siert de mens. „Ik kan nog geen kraan vervangen.”

Doctor Anton de Man (86) is oprichter en lijstduwer van de Seniorenpartij Rotterdam, een van de drie ouderenbewegingen die op 19 maart meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen. De 'grijze golf' ebt weg omdat 'de krasse knarren' op voorhand in drieën uiteen zijn gevallen, smaalt de concurrentie. „Alles heeft tijd nodig,” relateert De Man. Het CDA, opgericht in 1980, is ook een samensmelting van drie partijen die decennialang zelfstandig opereerden: ARP, CHU en KVP.

Vooralsnog geldt: hoe meer ouderenpartijen, hoe beter, aldus De Man. „Als drie honden blaffen, worden ze misschien gehoord. Maar ze zullen elkaar niet bijten.” Laat niemand de 'zilveren stroom' dan ook onderschatten. „Alleen wij zijn al goed voor vier zetels.” Nee, hij maakt geen grapje. Zijn partij is 'gewoon heel goed bezig'. Neem de kandidatenlijst, neem de nummer twee: Kees van Pelt, acht jaar lang voorzitter van de deelgemeente Hoogvliet. „Een politiek zwaargewicht, waar wij nog veel plezier aan gaan beleven,” zegt De Man.

Van Pelt is de 'running mate' van het onbetwiste boegbeeld, oud-burgemeester Ria de Sutter (72) van Rozenburg, alias *IJzeren Ria*. „Ik noem haar altijd 'lieve leeuwin': aardig in de omgang, spijkerhard als het moet. Zij kent alle hoofdwegen, zijstraten en wandelgangen

▲ Anton de Man: 'Ik weet aan welke kant de boterhammen gesmeerd worden.' FOTO DIRK HOL

van de Rotterdamse politiek op haar duimpje.” Deze zin stond onlangs ook in het persbericht dat De Man namens de Seniorenpartij Rotterdam verspreidde.

De Sutter is een oude bekende van De Man. Beiden zaten in de jaren '70 van de vorige eeuw in de gemeenteraad van Roosendaal: zij namens het CDA, hij voor D66. Zestien jaar behartigde De Man in Noord-Brabant de belangen van de partij van oprichter Hans van Mierlo. Ruim tien jaar geleden zegde hij zijn lidmaatschap op. „Die club rondom toenmalig partijleider Thom de Graaff liet de idealen varen.” Rond diezelfde tijd keerde de wetenschapper terug naar zijn ge-

boorteplaats Rotterdam. Daar rolde hij, bijna als vanzelf, de politiek weer in. Hij werd voorzitter van de bewonersvereniging van Humanitas-serviceflat De Prinsenviek in de wijk Lage Land. „Dan maak je schrijnende toestanden mee. Een zoon die voor zijn zieke moeder tevergeefs een plek in een verzorgingstehuis probeert te regelen en een arts die niets kan doen.” Het 'gesol met ouderen' was de reden om zich aan te sluiten bij de Verenigde Senioren Partij. Een 'amateuristische voorbereiding' voorkwam dat de partij in 2010 de kiesdrempel haalde bij de deelraadsverkiezingen in Prins Alexander. „Daar hebben we van geleerd.” Aan het verkiezingsprogramma wordt deze week nog gesleuteld. Maar veiligheid en zorg zijn de speerpunten van de Seniorenpartij. Daar kan geen misverstand over bestaan, zegt De Man. „We hebben 33 aanbevelingen op papier staan, luid en duidelijk.”

Zelf hoopt hij 'de overcapaciteit in de Rotterdamse zorg' nog toe te voegen aan het verkiezingsprogramma. „Deze stad telt veel te veel ziekenhuizen. Zonde van het geld. Vijf van de acht kunnen weg. Maak daar maar verzorgingstehuizen van.”

Zelf hoopt hij 'de overcapaciteit in de Rotterdamse zorg' nog toe te voegen aan het verkiezingsprogramma. „Deze stad telt veel te veel ziekenhuizen. Zonde van het geld. Vijf van de acht kunnen weg. Maak daar maar verzorgingstehuizen van.”

Boterhammen

De Man heeft de cijfers over het aantal opnamen en ligdagen uitvoerig bestudeerd. „Ik ben mij kapot geschrokken.” Hij is geen medicus. „Maar ik weet wel aan welke kant de boterhammen gesmeerd worden.” Zijn levensmotto? Waar een wil is, is een weg. Zelf is hij daar het beste voorbeeld van. Op 82-jarige leeftijd promoveerde hij in Antwerpen tot doctor in de letteren. Zijn proefschrift wijdde hij aan de bekendheid van Nederlandse schrijvers in Europa in de late achttiende eeuw. „Je bent nooit te oud om te leren, hoor.”